

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123011733
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8123011733.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M, MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Jaroslava Bugeľa, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.05.2025 v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 10.12.2024, sp. zn. 3T/63/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku zamietla odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 10.12.2024, sp. zn. 3T/63/2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 18.05.2023 v čase o 23:25 hod. viedol pod vplyvom návykovej látky ako vodič osobné motorové vozidlo továrenskej značky BMW 3er, ev. č. C. od obce D. v smere na obec E., kde bol spozorovaný hliadkou OO PZ C., nakoľko po uvedenom vozidle bolo vyhlásené pátranie, následne zastavil pred rodinným domom s popisným číslom XX v obci E., kde hliadka zastavila služobné vozidlo hneď vedľa neho, pričom bol hliadkou po zákonom poučení podrobený dychovej skúške k zisteniu požitia alkoholického nápoja, ktorej sa podrobil prístrojom AlcoQunat 6020 plus, ev. č. A408872, kde výsledok pasívnej dychovej skúšky bol v čase o 23:29 hod. „Alkohol“ následne bol v čase o 23:59 podrobený aktívnej dychovej skúške, ktorej výsledok bol pozitívny a to 0,73 mg/l, čo je v prepočte 1,52 promile, lustráciou bolo zistené že obvinený bol za obdobný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch postihnutý, rozhodnutím ODI Prešov, sp. zn. ORPZ-PO-ODI3-13/2022 zo dňa 14.01.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.01.2022, teda vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za obdobný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky v prechádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch postihnutý.

Za uvedený skutok bol obžalovanému uložený podľa § 289 ods. 3 Tr. zákona, § 56 ods. 1, 3 Tr. zákona, peňažný trest 1.000,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 2 roky.

Proti uvedenému rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom dňa

08.04.2025. Namietal, že zo spisu jednoznačne vyplýva, že obžalovaný nebol zastavený hliadkou OO PZ C. niekde na cestnej komunikácii. Bol len hliadkou kontrolovaný pri stojacom vozidle, ktoré nebolo naštartované, ale bolo odparkované pred jeho domom, do ktorého sa vrátil pre doklady a papiere potrebné k jeho práci. Svedkyňa F. G. na hlavnom pojednávaní podrobne popísala skutočnosti, kde vypovedala pod prísahou, že dňa 18.05.2023 mala voľno, niekedy v čase okolo 23.00 hod. šla za obžalovaným A. B. do garáže, kde bol aj H. I., ktorého trebalo odvieť domov do J.. Svedkyňa uviedla, že vozidlo šoférovala ona a on sedel vedľa nej ako spolujazdec. Po návrate z J. do E. motorové vozidlo zaparkovala na betónový mostík pred domom a šla s ním domov. On sa však vrátil do auta, nakoľko si tam zabudol nejaké dokumenty. Ona si ľahla a išla spať. Je potrebné poukázať na výpis z monitorovacieho systému Globalsec, z ktorého vyplýva, že predmetné motorové vozidlo BMW sa v čase 23.16 hod. až 23.33 hod. pohybovalo medzi obcami J. a E., pričom je proti logike zdravého rozumu uveriť, že v čase 23.29 hod. už bola vykonávaná prvá dychová skúška, čo vzbudzuje dôvodnosť obavy, že prístroj AlcoQuant nebol správne nakalibrovaný, keďže jeho platnosť overenia bola do 22.05.2023. Výpovede svedkov, službukonajúcich policajtov, sú účelové výpovede, pretože títo svedkovia tvrdia, že vozidlo sledovali po tom, čo sa za ním otočili a nechali ho ísť prinajmenšom ďalší kilometer do vnútra obce bez toho, aby vozidlo, po ktorom bolo vyhlásené pátranie, okamžite s výstražnými svetlami zastavili na začiatku obce. Policajti taktiež účelovo tvrdia, že v noci, keď bola za obcou tma, videli jasne do oprotiidúceho vozidla a dokázali identifikovať osobu vodiča, že sa jedná o muža, pričom oprotiidúce vozidlo, ktoré určite išlo rýchlosťou min. 60 km/h, ich ani neosvetlilo ale umožnilo im nahliadnúť v tme, kto sedí za volantom. Tieto tvrdenia sú prinajmenšom v rozpore s logikou, ako aj objektívnou pravdou. Obaja policajti ako svedkovia tvrdili, že ich vozidlo bolo vybavené monitorovacím a nahrávacím zariadením SOITRON, avšak videozáznam z priebehu jazdy policajného vozidla až po údajne zastavenie bezprostredne po skončení služby, resp. ani po vznesení obvinenia jemu do spisu doložený nebol. Vo výpovediach týchto svedkov, čo sa týka zastavenia, odstavenia, resp. pristavenia pri vozidle BMW sú značné rozpory ako z prípravného konania, tak aj z konania pred okresným súdom. Domnienka pravdivosti výpovede policajta je iba teoretickou obhajobou činnosti polície a nie reflektovaním na skutočný stav. Nemožno a priori prijať záver, že na usvedčenie z priestupku postačuje tvrdenie policajta, pretože v takom prípade by v podstate neexistovala žiadna účinná obrana pred prípadným mylným vnímaním skutočnosti policajtami alebo pri prípadnom zneužití ich právomoci. Len preto, že právny poriadok stanovuje pre činnosť policajtov určité parametre ich správania, nemožno z tohto automaticky vyvodzovať záver, že tieto pravidlá sú naozaj aj dodržiavané. Napriek tomu, že policajt reprezentuje určitú spoločenskú autoritu, s ktorou sa spája vyššia miera dôvery v jeho povolanie, nemožno bez ďalšieho iba z dôvodu takéhoto postavenia považovať jeho výpoveď automaticky za dôveryhodnú a významnejšiu ako ktorýkoľvek iný dôkaz. Základným argumentom, podľa ktorého na uznanie viny nepostačuje výpoveď policajta za existencie súčasnej protichodnej výpovede obvineného vodiča, je aplikácia princípu prezumpcie nevinoty obvineného z priestupku. Z uvedených dôvodov považuje svoje odvolanie za dôvodné, a preto mu navrhol vyhovieť.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi obsiahnutými v záverečnej reči prokurátora, ktorú si osvojil a na túto poukazuje. Všetci svedkovia, ktorí vypovedali na hlavnom pojednávaní, mali pod prísahou povinnosť vypovedať pravdu pod hrozbou trestného stíhania. Naproti tomu má obžalovaný v zmysle Tr. poriadku možnosť vypovedať aj nepravdu. Spáchanie skutku obžalovaným preukazujú výpovede príslušníkov PZ, ktorí boli na mieste činu. Výpovede oboch policajtov sa zhodujú v podstatných okolnostiach, pričom tieto výpovede na seba navzájom logicky nadväzujú a neodporujú si v žiadnom bode. Súd, na rozdiel od obhajoby, ktorá spochybňuje tvrdenia svedkov, nemal dôvod neveriť týmto svedkom, pretože vychádzal z premisy, že ide o dvoch úplne nezávislých ľudí, ktorí nepoznali obžalovaného a nemali dôvod byť dohodnutí alebo škodiť niekomu inému. Podľa názoru súdu, hliadka nepochybila, keď obžalovaného zastavila až po niekoľkých stovkách metrov, naopak postup policajtov, ktorí keď videli, že vozidlo už zastavuje, nezapli zvukové signály a nezačali naháňačku, aj s ohľadom na skutočnosť, že bolo pred polnocou a nachádzali sa v obci, hodnotí súd pozitívne. Ohľadom rozporu času, kedy sa mal obžalovaný prvýkrát podrobiť dychovej skúške, t. j. o 23.29 hod. a času, kedy podľa údajov GPS vozidlo zastavilo, t. j. o 23.33 hod. je súd toho názoru, že ide o tak malú odchýlku, ktorú súd bez toho, aby znalecky skúmal presnosť času vedeného v prevádzkovej knihe a presnosť času AlcoQuant 6020 plus, nevzbudzuje pochybnosť o tom, že dychová skúška mohla byť v tom čase vykonaná. Čo sa týka výpovedí svedkov, súd sa stotožnil s názorom prokurátora, že svedok K. síce popisuje určité skutočnosti, ale je ťažko povedať, od ktorého momentu svedok vnímal priebeh udalostí. To, či policajné vozidlo malo, resp. nemalo zapnuté svetelné signály nie je, podľa názoru súdu, podstatné. Podstatné je, že išlo o policajné vozidlo, v ktorom sa

nachádzali policajti počas výkonu služby. Obžalovaný počas celého trestného konania nepopieral, že konzumoval dňa 18.05.2023 alkohol, čo vyplynulo aj z výpovedí svedkov I. B. a H. I.. Obžalovaný bol v čase 23.59 hod. podrobený aktívnej dychovej skúške, ktorej výsledok bol pozitívny v prepočte 1,52 promile. Nejde teda o hraničné množstvo alkoholu, ktoré by rozhodovalo o tom, či ide o priestupok alebo trestný čin, naopak, je dostatočný odstup od hranice jedného promile. Z uvedených dôvodov uznal súd obžalovaného vinným zo spáchania trestného činu tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania, podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku ako aj obsahu predloženého spisu odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli pred súdom prvého stupňa vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci, a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu aj vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje aj krajský súd za správne, stotožnil sa s nimi, a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu, a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán, pričom ani procesné strany sa v rámci odvolacieho konania nedomáhali vykonania ďalších dôkazov. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadradeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení vykonaných dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno ako a k akému. Z obsahu uvedeného rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Výsledky vykonaného dokazovania tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný A. B. spáchal skutok tak ako ho ustálil súd prvého stupňa.

V prejednávanej veci je vzhľadom na vykonané dokazovanie nesporné, že obžalovaný najprv vykonal dychovú skúšku s pozitívnym výsledkom na alkohol a následne po opakovaných pokusoch vykonal pozitívnu skúšku s výsledkom 0,73 mg/l, t. j. 1,52 promile, pričom opakovanú dychovú skúšku odmietol vykonať. Uvedené vyplýva tak z výpovede svedkov, príslušníkov PZ A. F. a E. L., ako aj z výpovede samotného obžalovaného. Obžalovaný voči uvedenému nenamietal, avšak tvrdil, že predmetné motorové vozidlo nevedol on, ale viedla ho jeho priateľka a on sa do neho vrátil už keď bolo odstavené len pre nejaké dokumenty, pričom až v tom čase prišla hliadka PZ a podrobila ho dychovej skúške. Vo vzťahu k uvedenej skutočnosti sa vytvorili dve skupiny dôkazov a to na jednej strane svedkovia F. a L., príslušníci PZ, ktorí uviedli, že motorové vozidlo sledovali určitú dobu až do miesta zastavenia, kde následne vykonali dychovú skúšku s jeho vodičom, ktorým bol obžalovaným, pričom nikto ďalší sa v okolí motorového vozidla nenachádzal a na druhej strane svedkyňa G., priateľka obžalovaného, ktorá potvrdila, že motorové vozidlo viedla ona, obžalovaný bol spolujazdec, prišli domov do E., kde odparkovala vozidlo na betónový mostík, s obžalovaným išli dnu, kde si spomenul, že má v aute papiere, preto sa vrátil k vozidlu a ona išla spať a svedok K., ktorý uviedol, že v ten večer fajčil pri dome a videl obžalovaného ako má vypnutý motor a vyberá niečo zo zadných sedadiel, pričom mal otvorené zadné dvere na strane vodiča a až následne videl ako obžalovaného hliadka vyzýva, aby sa podrobil dychovej skúške. Čiastočne podporuje verziu obžalovaného aj svedok B., brat obžalovaného, ktorý uviedol, že okolo 23.00 hod. chcel ísť domov a brat zavolať priateľke F., aby išla švagra odvieť do J., ktorá potom aj prišla, pričom keď odchádzal z garáže, F. sadala za volant a obžalovaný vedľa nej, ale on nevidel vozidlo odchádzať z dvora a svedka I., ktorý uviedol, že obžalovaný tvrdil, že okolo 22.00 hod. má prísť jeho priateľka F., ktorá ho odvezie domov, avšak on už si potom na nič nepamätá.

Vzhľadom na protichodné výpovede uvedených osôb krajský súd skúmal, ktorej skupine dôkazov je možné uveriť, pričom dospel k záveru, že je potrebné uveriť výpovediam svedkov F. a L., príslušníkov PZ, ktorí vypovedali konzistentne a ako nestranné osoby bez vzťahu k obžalovanému alebo svedkom, uvádzali skutočnosti tak, ako ich oni vnímali. Naproti tomu ďalšia skupina svedkov vypovedajúcich v prospech obžalovaného sú s ním v príbuzenskom, priateľskom alebo susedskom vzťahu, pričom z uvedených výpovedí je zrejmá snaha napomôcť obžalovanému.

Tvrdenie obžalovaného, že motorové vozidlo nevedol on spochybňuje aj výpoveď svedkyne M., priateľky svedka I. B., ktorá uviedla, že sama zavolała príslušníkov PZ, z dôvodu že jej priateľ I. povedal, že obžalovaný, ktorý taktiež pil, išiel odviezť H. I. do J., preto zavolała na linku 158, aby sa nikomu nič nestalo. Aj keď svedkyňa M. vypovedala zhodne v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, nevierohodne vyznieva jej tvrdenie na hlavnom pojednávaní, že síce jej to priateľ povedal, avšak vtedy srandoval a nehovoril pravdu. Zároveň je potrebné poukázať aj na rozpory jednak vo výpovedi samotného obžalovaného, ktorý najprv uviedol, že išiel do vozidla, z dôvodu že si spomenul, že má nejaké papiere na zadnom sedadle a následne uvádzal, že po otvorení vozidla sa cez sedadlo vodiča, teda cez predné sedadlo, natiahol k priehradke spolujazdca a až vtedy vedľa neho zastavilo auto polície, ako aj na rozpor v jeho výpovedi vo vzťahu k výpovedi svedka K., ktorý uviedol, že videl obžalovaného vyberať niečo zo zadných sedadiel. Z uvedeného dôvodu krajský súd neuveril výpovedi obžalovaného a v jeho prospech vypovedajúcich svedkov o tom, že motorové vozidlo nevedol on, resp. mala ho viesť jeho priateľka F. G.. Rovnako je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že obžalovaný má v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov evidovaných 11 záznamov, pričom vo všetkých prípadoch ide o priestupky na úseku cestnej premávky a to vrátane priestupku zo dňa 13.11.2021, za ktorý bol postihnutý pokutou vo výške 300,- eur a zákazom činnosti, ktorého sa mal dopustiť tým, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, z čoho je zrejmé, že takéto konanie, ktoré je aj predmetom skutku, teda vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, nie je obžalovanému cudzie.

Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním tým, že vykonával v stave vylučujúcou spôsobilosť, ktorú si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za obdobný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky v predchádzajúcich 24 mesiacov postihnutý, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Na základe uvedeného aj krajský súd má za to, že správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného posúdil ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa správne zhodnotil všetky okolnosti prípadu a prihliadal aj na osobu obžalovaného. Aj keď z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný v ňom nemá uvedený žiaden záznam, s poukazom na výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, z ktorého vyplýva, že obžalovaný má v ňom uvedených 11 priestupkov na úseku cestnej premávky, krajský súd dospel k záveru, že peňažný trest uložený obžalovanému vo výške 1.000,- eur s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 1 mesiac, ako aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní dva roky, je mierny a pre obžalovaného priaznivý, avšak nemožno konštatovať, aby bol neprimeraný alebo nezákonný vzhľadom na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že nebol zastavený na cestnej komunikácii, ale bol kontrolovaný až hliadkou pri stojacom vozidle, krajský súd udáva, že nie je dôležité, či hliadka policajného zboru vozidlo obžalovaného zastavila alebo toto obžalovaný zastavil sám a hliadka ho skontrolovala, pokiaľ neboli pochybnosti o tom, kto bol vodičom motorového vozidla v čase, keď toto viedol.

Vo vzťahu k odvolacej námietke k obžalovaného, že do motorového vozidla sa vrátil len pre doklady a papiere potrebné k jeho práci, a že toto viedla jeho priateľka, svedkyňa F. G. a on sedel ako spolujazdec, krajský súd uvádza, že s uvedenými skutočnosťami sa vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia vyššie.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že výpovede svedkov, službukonajúcich policajtov, sú účelové, a že keď tvrdili, že ich vozidlo bolo vybavené monitorovacím a nahrávacím zariadením

SOITRON, záznam z tohto do spisu založený nebol, krajský súd udáva, že v odôvodnení svojho rozhodnutia vyššie uviedol, z akých dôvodov uveril výpovediam svedkov, príslušníkov PZ F. a L., pričom zároveň z obsahu spisu vyplýva aj z akého dôvodu nebol zabezpečený kamerový záznam zo služobného motorového vozidla Volkswagen Golf, a to z dôvodu, že kamerový záznam nie je použiteľný, nakoľko mu skončila licencia a ďalej obnovená nebola.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na záznam z monitorovacieho systému Globalsec, z ktorého vyplýva, že motorové vozidlo BMW obžalovaného začalo jazdu dňa 18.05.2023 o 23.16 hod. a ukončilo o 23.33 hod., pričom dychová skúška v zmysle výpisu prístroja AlcoQuant mala byť prvý krát vykonaná o 23.29 hod., krajský súd udáva, že, podľa jeho názoru, uvedený záznam zobrazuje vozidlo od jeho naštartovania po vypnutie motora, pričom v čase dychovej skúšky motor vozidla bežal, čo je v zhode s výpoveďou svedka F., príslušníka PZ ktorý uviedol, že obžalovaného vyzval na vypnutie motora až po tom, čo pristúpil k jeho motorovému vozidlu. Súčasťou uvedeného záznamu, nachádzajúceho sa na č. l. 77, je okrem času jazdy aj graf rýchlosti, z ktorého vyplýva, že predmetné motorové vozidlo sa začalo pohybovať a zvyšovať rýchlosť z 0 km/hod. o 23.18 hod., pričom následne k poklesu rýchlosti na 0 km/hod. došlo o 23.24 hod., čo by zodpovedalo jazde medzi obcami J. a E. v dĺžke 4,74 km, pričom z grafu zároveň vyplýva, že motorové vozidlo vykazovalo nulovú rýchlosť od času 23.24 hod., z čoho je zrejmé, že motorové vozidlo zastavilo v čase 23.24 hod. a v čase 23.33 hod. došlo k vypnutiu motora, čo zodpovedá výpovediam svedkov, príslušníkov PZ a potvrdzuje priebeh skutku tak, ako ho oni opísali.

To boli podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd vyhodnotil rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné a odvolanie obžalovaného za nedôvodné, a preto toto odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.